

Neander Joachim, 1680. (1650—1680.)

1. Itt van Is - ten köz - tünk; Jer - tek őt i - mád - ni,
Itt van a kö - zé - pen; Minden csendre tér - ve

Hó - dolattal e - lé áll - ni. Az, a - ki Hir - de - ti
Ő - e - lőtte hulljon térdre.

S hallja itt az i - gét: Ad - ja né - ki szí - vét. G.Z.

2. Itt van Isten köztünk: / Ő, kit éjjel-nappal / Angyalsereg áld s magasztal. / Szent, szent, szent az Isten! / Néki énekelnek / A mennyei fényes lelkek. / Halld, Urunk, / Szózatunk, / Hami, semmiségek / Áldozunk tenéked.

3. Elvetjük magunktól / Mindazt, ami hívság, / Ami bűnös gyönyör, rabság. / Itt van célunk, tervünk, / Testünk, lelkünk, éltünk, / Mindent szent kezébe teszünk. / Légy te csak / Egymagad / Istenünk, királyunk: / Téged kell imádnunk!

4. Csodálatos Felség, / Hadd dicsérlek téged: / Hadd szolgáljon lelkem néked! / Angyaloknak módján / Színed előtt állván / Bárcsak mindig orcád látnám! / Add nekem / Mindenben / Te kedvedben járnom, / Istenem, királyom.

5. Légy mindent betöltő, / Benned mozgunk, élünk, / Tőled ered létezésünk. / Végtelen mély tenger, / Csodák csodaitka: / Hadd merüljek habjaidba. / Lelkedben / S te bennem / Semmivé hagyj válnom, / És csak téged látnom!

6. Átaljársz te mindent; / Rám ragyogni engedd / Életadó, áldott Lelked! / Mint a kis virág is / Magától kibomlik, / Rá hacsöndes fényed omlik: / Hagyd Uram, / Vidáman / Fényességét látnom / S országod munkálnom!

7. Egyszerűvé formálj / Belső, lelkiképpen, / Békességben, csöndességben. / Tisztogasd meg szívem: / Tisztaságod lás sam / Lélekben és igazságban. / Szívemmel / Mindig fel- / Szállhassak sasszárnyon: / Csak te légy világom!

8. Jöjj és lakozz bennem: / Hadd legyen már itt lenn / Tempomoddá szívem, lelkem! / Mindig közellévő: / Jelentsd magad nekem, / Ne lakhasson más e szívben; / Már itt lenn / Mindenben / Csakis téged lás son, / Leborulva áldjon!

Tersteegen Gerhard, 1729. (1697—1769.)